

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

13.4.2012

ARBETSDOKUMENT

om Europeiska havs- och fiskerifonden

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Föredragande: Nikos Chrysogelos

Europeiska havs- och fiskerifonden

Förslaget om Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) (COM(2011)0804) som kommer att ersätta den nuvarande Europeiska fiskerifonden (EFF) är en viktig beståndsdel i reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Den föreslagna förordningen kommer att ställa 6,567 miljoner euro till förfogande för att stödja 1) utveckling av fisket, vattenbruket och fiskeberoende områden, 2) kontroll och genomförande, 3) insamling av data, 4) den integrerade havspolitik och 5) utvecklingen av tekniska och administrativa verktyg för att stödja genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken.

Den gemensamma fiskeripolitiken genomgår just nu en välbehövlig reform och Europeiska havs- och fiskerifonden måste utformas på ett sätt som stödjer den nya gemensamma fiskeripolitiken för att kunna garantera ett hållbart fiske. I och med reformen av den gemensamma fiskeripolitiken och dess finansieringsinstrument ges en avgörande möjlighet att eliminera det finansiella stöd som bidrar till överfisket och i stället använda det till att stödja övergången till ett fiske som verkligen är hållbart och till att uppnå friska marina ekosystem.

Europas fiskeområden var en gång i tiden bland de mest produktiva i världen, men 30 år av den gemensamma fiskeripolitiken har resulterat i en allvarlig minskning av fiskbestånden, nedbrytning av ekosystemen och skador på arter, livsmiljöer och områden (63 procent av de undersökta bestånden i Atlanten, 82 procent av de undersökta bestånden i Medelhavet och 4 av 6 undersökta bestånd i Östersjön är överfiskade). Europeiska kommissionen erkände att överkapacitet är en av de främsta orsakerna till överfisket och att stödet har bidragit till denna obalans genom att på ett konstgjort sätt bibehålla en alltför hög fiskekapacitet. I 2011 års rapport från revisionsrätten bekräftas detta faktum samtidigt som det konstateras att flottornas överkapacitet leder till en minskning av fiskbestånden samt hotar havens hälsa och fiskesamhällenas bärkraftighet.

I förslaget kombineras finansiella resurser för åtgärder för fisket och vattenbruket samt för kontroll och genomförande, datainsamling samt den integrerade havspolitik. Samordningen av dessa punkter som brukade ligga till grund för individuell finansiering, så att de nu utgör ett enda finansieringsinstrument, kan förenkla administrationen genom enhetliga regler och förfaranden, och bidra till en mer verkningsfull och effektiv fördelning av de tillgängliga resurserna.

Genom förslaget ska det bli möjligt att se till att finansiering bara är tillgänglig för medlemsstater som uppfyller målen för och reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken, särskilt kontrollskyldigheter, IUU-förordningen och skyldigheter gällande datainsamling, samtidigt som det blir möjligt att bara bevilja finansiering till aktörer som uppfyller villkoren i den gemensamma fiskeripolitiken. Förslaget innehåller ett stort antal åtgärder som kan bidra till att göra den europeiska fiskerisektorn mer hållbar, däribland åtgärder för att främja humankapital och en social dialog, underlätta diversifiering, skapa jobb samt genomföra lokala gräsrotsinitiativ för att stödja fiskeområden, lokala utvecklingsstrategier och samarbete på lokal nivå.

Förslaget innehåller också åtgärder för att stödja biologisk mångfald, inbegripet förvaltning, återställande och övervakning av Natura 2000-områden och skyddade marina områden. Det utesluter finansiellt stöd till byggandet av nya hamnar, nya landningsplatser och nya auktionshallar. Det utesluter också stöd till ersättning av motorer, vilket är ett framsteg i

arbetet med att motverka att fiskeristödet bidrar till överkapacitet. Slutligen innehåller förslaget åtgärder som skulle kunna öka öppenheten och informationen till allmänheten, förbättra insamlingen och överföringen av data samt kontroll och genomförande, även om dessa åtgärder inte är anpassade till regionala och lokala villkor.

Förslaget brister dock när det gäller välbehövliga strukturella förändringar för att se till att det offentliga stödet enbart används för att garantera ett hållbart fiske. Faktum är att större delen av det tillgängliga stödet åter skulle kunna ges till åtgärder som inte sällan kommer en handfull enskilda personer till gagn i stället för hela fiskerisektorn eller samhället i stort. Liten hänsyn tas till hantverksmässigt, småskaligt kustfiske och till en övergång till ekosystembaserade metoder.

Förslaget behandlar inte frågan om stöd som bidrar till att den nuvarande överkapaciteten upprätthålls. Det borde göra finansiering för flottor, fartyg och utrustning avhängig av lämpliga utvärderingar av fiskekapaciteten i förhållande till tillgängliga fiskemöjligheter. Förslaget innehåller också stöd för inrättandet av system för överlåtbara fiskenyttjanderätter, trots att många intressenter och medlemsstater motsätter sig obligatoriska överlåtbara fiskenyttjanderätter eftersom de ser detta som en ensidig lösning. Allt stöd som syftar till att inrätta system för förvaltning av fördelningen av fiskemöjligheter bör vara inriktat på intressentstyrda/gemensamt förvaldade system för varje fiskesegment.

Stödet till investeringar ombord eller i hamnar för att på bästa sätt tillvarata önskade fångster av kommersiella bestånd eller saluföringen av dessa kommer att undergräva de önskade effekterna av en landningsskyldighet, nämligen att fiska på ett mer målinriktat, selektivt och hållbart sätt. Stödet bör ges till åtgärder för att minska dödligheten hos den önskade fångsten, till exempel forskning på mer selektiva och miljövänliga redskap och metoder, i stället för till saluföring av önskade fångster.

Slutligen innehåller förslaget en rad åtgärder som urskillningslöst kommer att främja och utveckla vattenbruket utan hänsyn till miljömässiga och sociala aspekter.